

Věc C-723/22

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

24. listopadu 2022

Předkládající soud:

Oberlandesgericht München (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

24. listopadu 2022

Navrhovatelka v odvolacím řízení:

Citadines Betriebs GmbH

Odpůrkyně v odvolacím řízení:

MPLC Deutschland GmbH

OBERLANDESGERICHT München (Vrchní zemský soud v Mnichově)

[*omissis*]

USNESENÍ

V řízení

MPLC Deutschland GmbH, [*omissis*] Wachenheim

- žalobkyně a odpůrkyně v odvolacím řízení -

[*omissis*]

proti

Citadines Betriebs GmbH, [*omissis*] Eschborn

– žalované a navrhovatelky v odvolacím řízení,

[*omissis*]

ve věci porušení autorských práv k „Wickie und die starken Männer, Staffel 1 Episode 3 (Der Donnergott)“

29. občanskoprávní senát Oberlandesgericht München (Vrchní zemský soud v Mnichově) [*omissis*] po jednání konaném dne 24. listopadu 2022 rozhodl dne 24. listopadu 2022

takto:

I. Řízení se [*omissis*] přerušuje.

II. Soudnímu dvoru Evropské unie se na základě článku 267 odst. 2 SFEU za účelem výkladu

- čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (dále jen „směrnice 2001/29“)

předkládá následující předběžná otázka:

- Musí být čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení nebo zvyklosti, které za sdělování veřejnosti považuje poskytnutí zařízení umožňujících nebo uskutečňujících sdělování, jako jsou televizní přístroje v pokojích pro hosty nebo v prostorách fitness centra hotelu, pokud je vysílací signál do těchto zařízení sice přenášen vlastními kabelovými rozvody hotelu, toto kabelové vysílání se ale uskutečňuje právoplatně na základě licence získané hotelem?

Odůvodnění:

Účastníci řízení vedou u předkládajícího soudu spor o to, zda žalovaná jako provozovatelka hotelu porušila právo veřejného sdělování k jednomu dílu televizního seriálu „Wickie und die starken Männer“, které podle jejího vlastního tvrzení přísluší žalobkyni, a to tím, že jej bylo na základě vysílání na veřejnoprávní televizní stanici možné shlédnout na televizních přijímačích poskytnutých žalovanou v hotelovém pokoji a v prostoru na fitness, kam žalovaná vysílací signál právoplatně přenášela prostřednictvím vlastních kabelových rozvodů hotelu na základě zakoupené licence.

1. Právní rámec

a. Unijní právo

Body odůvodnění směrnice 2001/29 znějí ve výňatcích takto:

(23) Tato směrnice by měla pokračovat v harmonizaci práva autora na sdělování veřejnosti. Tímto právem by se v širokém smyslu mělo rozumět veškeré sdělování veřejnosti nepřítomné v místě, ze kterého sdělování vychází. Toto právo by mělo zahrnovat jakékoli sdělování nebo přenos [jakýkoli přenos nebo další přenos] díla pro veřejnost po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání. Toto právo by nemělo zahrnovat žádné jiné úkony.

(27) Pouhé poskytnutí fyzického zařízení pro umožnění nebo uskutečnění sdělování není samo o sobě sdělováním ve smyslu této směrnice.

(32) směrnice stanoví vyčerpávající výčet výjimek a omezení práva na rozmnožování a práva na sdělování veřejnosti. Některé výjimky nebo omezení jsou použitelné popřípadě pouze u práva na rozmnožování. To patřičně zohledňuje rozdílné právní tradice v členských státech, přičemž je zároveň zajištěno fungování vnitřního trhu. Členské státy by měly dospět k jednotnému používání těchto výjimek a omezení, které bude v budoucnu při přezkoumávání prováděcích právních předpisů hodnoceno

Směrnice 2001/29 mimo jiné stanoví:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na právní ochranu autorského práva a práv s ním souvisejících v rámci vnitřního trhu, a to se zvláštním zřetelem na informační společnost.

Článek 3

Právo na sdělování děl veřejnosti a právo na zpřístupnění jiných předmětů ochrany veřejnosti

1. Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.

b. Vnitrostátní právní předpisy

Ustanovení § 15 německého Urheberrechtsgesetz (zákon o autorských právech, dále jen „UrhG“) zní ve výňatcích:

- (2) Autor má také výlučné právo sdělovat své dílo veřejnosti v nehmotné podobě (právo na sdělování veřejnosti). Právo na sdělování veřejnosti zahrnuje zejména:
 1. právo na představení, výkon a předvádění (§ 19),
 2. právo na zpřístupnění veřejnosti (§ 19a),
 3. právo na vysílání (§ 20),
 4. právo na sdělování prostřednictvím obrazových nebo zvukových záznamů (§ 21),
 5. právo na sdělování rozhlasového a televizního vysílání a jeho zpřístupnění veřejnosti (§ 22).

Ustanovení § 20 UrhG zní:

Právo na vysílání je právo zpřístupnit dílo veřejnosti prostřednictvím vysílání, jako je zvukové a televizní vysílání, satelitní rozhlasové vysílání, kabelové vysílání nebo podobné technické prostředky.

Ustanovení § 20b UrhG mimo jiné stanoví:

- (1) Právo dále vysílat vysílané dílo v rámci programu, který je dále přenášen současně, v nezměněné podobě a v plném rozsahu (další vysílání) může uplatnit pouze organizace kolektivní správy. To neplatí pro
 1. práva k dílu, které je vysíláno výlučně na internetu,
 2. práva, která uplatňuje vysílací společnost ve vztahu ke svému vysílání.

Ustanovení § 22 UrhG zní:

Právo na sdělování rozhlasového a televizního vysílání a na zpřístupnění veřejnosti je právo umožnit veřejné sledování rozhlasového a televizního vysílání a sdělování zakládající se na veřejném zpřístupnění díla prostřednictvím obrazovky, reproduktoru nebo podobných technických zařízení. Ustanovení § 19 odst. 3 se použije přiměřeně.

2. Okolnosti věci v původním řízení

- a. Žalobkyně, organizace kolektivní správy, která je podle německého práva nezávislou a výdělečnou organizací, se po žalované, provozovatelce hotelu, domáhá toho, aby se zdržela veřejného vysílání jednoho dílu televizního seriálu „Wickie und die starken Männer“ formou televizního vysílání na přijímačích umístěných v pokojích hostů a v prostoru na fitness ve svém hotelu v Mnichově v rozsahu, v němž je vysílací signál přenášen do televizních přijímačů prostřednictvím koaxiálního nebo datového kabelu.

Žaloba se zakládá na události, k níž došlo dne 17. listopadu 2019 v 6.20 hod., kdy pan X a tři další osoby shlédli jeden díl seriálu vysílaný na veřejnoprávní televizní stanici jako hosté ve svém pokoji na televizním přijímači poskytnutém hotelem. Pan X tento díl shlédl ve fitness prostorách hotelu.

Přijímače nezapnula žalovaná, televizní signál byl do přijímačů přiváděn vždy současně a v nezměněné podobě prostřednictvím vlastních kabelových rozvodů hotelu. Za účelem kabelového vysílání uzavřela žalovaná obsáhlé licenční smlouvy s německými organizacemi kolektivní správy.

Žalovaná má za to, že je oprávněna poskytovat pořady, které vysílá volně dostupná veřejnoprávní televizní stanice, svým hostům na televizních přijímačích v pokojích a v prostorách na fitness na základě licencovaného kabelového vysílání.

Žalobkyně má naproti tomu za to, že žalovaná se jak ve vztahu k televizním přijímačům umístěným v pokojích, tak i ve vztahu k televiznímu přijímači nacházejícímu se ve fitness prostoru dopustila porušení autorských práv, protože s ohledem na další přenos vysílacího signálu vlastními kabelovými rozvody zasahuje do práva veřejného sdělování. Skutečnost, že žalovaná s organizacemi kolektivní správy vyjasnila právo na další přenos prostřednictvím kabelového vysílání, není relevantní.

- b. Předkládající soud se přiklání k chápání vnitrostátních ustanovení § 22 UrhG a § 20b odst. 1 UrhG ve spojení s § 15 odst. 2 body 3 a 5 UrhG, která provádí čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, v tom smyslu, že ve výkladu, který je v souladu se směrnicí, nelze v pouhém poskytnutí přijímačů s ohledem na bod 27 odůvodnění spatřovat veřejné sdělování (viz Soudní dvůr, ECLI:EU:C:2020:268, bod 35, *Stirn a SAMI v. Fleetmanager*, ECLI:EU:C:2006:764, bod 46, *SGAE*), že je ovšem do tohoto práva zasahováno v důsledku předchozího dalšího přenosu signálu do přijímačů prostřednictvím vlastních kabelových rozvodů hotelu (Soudní dvůr, ECLI:EU:C:2006:764, bod 42, *SGAE*, ECLI:EU:C:2016:379, bod 47 a 54, *Reha Training*).

Pojem „sdělování veřejnosti“ spojuje dva kumulativní prvky, a sice „sdělování“ díla a sdělování tohoto díla „veřejnosti“ (Soudní dvůr,

ECLI:EU:C:2017:218, AKM, ECLI:EU:C:2018:634, *Renckhoff*, ECLI:EU:C:2019:1111, bod 61, *Nederlands Uitgeversverbond*). Nepominutelnou úlohu má uživatel a vědomá povaha jeho zásahu, pokud tento uživatel při plné znalosti důsledků svého jednání zprostředkuje svým klientům přístup k chráněnému dílu, a zejména pokud by bez takového zprostředkování tito klienti nemohli šířeného díla využít, nebo by jej mohli využít jen stěží (Soudní dvůr, EU:C:2012:140, 82, SCF, ECLI:EU:C:2012:141, bod 31, *Phonographic Performance Ireland*, ECLI:EU:C:2017:456, bod 26, *Stichting Brein*).

Pouhé poskytnutí přijímačů se významně liší od sdělování, jímž poskytovatelé služeb vědomě zprostředkovávají svým zákazníkům chráněná díla prostřednictvím záměrného zpřístupnění signálu pomocí televizních nebo rozhlasových přijímačů, které umístili ve svém zařízení (Soudní dvůr, ECLI:EU:C:2020:268, bod 35, *Stirn und SAMI/Fleetmanager*, ECLI:EU:C:2016: 379, bod 47 a 54, *Reha Training*).

- c. Předkládající soud má za to, že v projednávané věci je ovšem domněnka „sdělování“ v souladu s výše uvedenými zásadami zpochybněna tím, že jednání žalované jdoucí nad rámec pouhého poskytnutí přijímačů spočívalo pouze v dalším přenosu televizního signálu prostřednictvím vlastních kabelových rozvodů hotelu, ke kterému byla žalovaná na základě nesporné licence od organizací kolektivní správy oprávněna. Vzhledem k rozdělení veřejného sdělování podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 ve vnitrostátním právu na právo podle § 20b UrhG („Další vysílání“) a právo podle § 22 UrhG („Sdělování rozhlasového a televizního vysílání“) není jisté, zda je závěr o jednání uživatele, k němuž je oprávněn na základě licence podle § 20b UrhG, totiž další kabelové vysílání v rámci hotelu, s ohledem na úmyslné „sdělování“ celkově oprávněný, jestliže jeho jednání spočívá pouze v poskytnutí přístrojů, které nenaplňuje skutkovou podstatu.

Je pravda, že v rámci čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 je zastáván názor, že v rámci nakládání se sdělováním v zásadě není relevantní zákonnost či nezákonnost zdroje [omissis]. Problematické to ale je proto, že v projednávané věci byly odděleně posuzovány dva aspekty veřejného sdělování podle čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 na pozadí plné harmonizace práv na zhodnocení ve směrnici, která stanoví rovněž povinnou horní hranici úrovně ochrany (Soudní dvůr, ECLI:EU:C:2014:76, body 37 a 40 [omissis]).

Předkládající soud má tedy v projednávané věci za to, že je zde dána veřejná povaha sdělování, protože se u hostů hotelu jedná o dosti vysoký počet osob a o vždy novou veřejnost, neboť hoteloví hosté se jak v pokojích tak i v prostorách pro fitness obvykle rychle střídají (viz Soudní dvůr, ECLI:EU:C:2006:764, bod 38, 39, 42, *SGAE*; ECLI:EU:C:2012:141, bod 41, 42, 51, *Phonographic Performance Ireland*).

Následující předběžnou otázkou předkládající soud žádá, aby Soudní dvůr poskytl výklad čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29. Důvodem jsou jeho pochybnosti o tom, že se jedná o „sdělování“, jestliže uživatel chráněného díla má licenci na další vysílání prostřednictvím kabelového vysílání podle vnitrostátního práva a jeho chování v ostatním spočívá pouze v poskytnutí přijímačů:

Musí být čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení nebo zvyklosti, které za sdělování veřejnosti považuje poskytnutí zařízení umožňujících nebo uskutečňujících sdělování, jako jsou televizní přístroje v pokojích pro hosty nebo v prostorách fitness centra hotelu, pokud je vysílací signál do těchto zařízení sice přenášen vlastními kabelovými rozvody hotelu, toto kabelové vysílání se ale uskutečňuje právoplatně na základě licence získané hotelem?

[omissis]

PRACOVNÍ DOKUMENT